

נדה כט

יצא מחותך או מסורס משיצא רובו הרי הוא כילוד.

ר' אלעזר	ר' יוחנן	המחלוקת
אפילו הראש עמהן –	לא שנו אלא שאין הראש עמהן, אבל הראש עמהן הרי הוא כילוד –	יצאת ראשו לא נחשב לידה
מסכים עם שמואל	לא מסכים עם שמואל	הצעה - לימא בדשמואל קמיפלגי, דאמר שמואל: אין הראש פוטר בנפלים
בשלם הוא דקחשיב, במחותך - לא קחשיב	במחותך נמי חשיב	דחייה - בשלם - דכולי עלמא לא פליגי – כולם חולקים על שמואל ראשו=לידה כי פליגי - במחותך

גירסה אחרת

ר' אלעזר	ר' יוחנן	המחלוקת
אין הראש כרוב אברים	הראש כרוב אברים	וקמיפלגי בדשמואל
מסכים עם שמואל	לא מסכים עם שמואל	

קושי על ר' יוחנן: תנן: **יצא מחותך או מסורס, משיצא רובו - הרי הוא כילוד.** מדקאמר **מסורס** מכלל דמחותך - כתקנו, וקאמר משיצא רובו - הרי זה כילוד. קשיא לרבי יוחנן!
תירוץ: אמר לך רבי יוחנן: אימא יצא מחותך ומסורס.

קושי: והא **או** קתני!

תירוץ: הכי קאמר: יצא מחותך או שלם, וזה וזה מסורס - משיצא רובו הרי זה כילוד.

ר' אלעזר	ר' יוחנן	המחלוקת
יצאת ראשו לא נחשב לידה	יצאת ראשו=לידה	אמר רב פפא: כמחלוקת תנאים
רבי יוסי אומר: משיצא כתקנו רבי יוסי אומר - משיצא רובו כתקנו – כשיוצא רגל, רובו פוטר	יצא מחותך או מסורס - משיצא רובו הרי הוא כילוד יצא מחותך ומסורס - משיצא רובו הרי הוא כילוד, הא מחותך כתקנו - הראש פוטר	קושי על רב פפא מרב זביד
יצא כתקנו – רובו פוטר ↓ יצא מסורס – אפילו רוב לא פוטר קושי - הא קי"ל דרובו ככולו! יצא מחותך כתקנו – רובו פוטר ↓ שיצא כתקנו לחיים – שלם – ראשו פוטר		הבנת רב זביד
ר' יוסי אומר: משיצא כתקנו לחיים. ואיזהו כתקנו לחיים - משיצא רוב ראשו	יצא מחותך ומסורס - משיצא רובו הרי זה כילוד, הא כתקנו - הראש פוטר	חיזוק מברייתא לרב זביד

מתני'. **המפלת ואין ידוע מהו - תשב לזכר ולנקבה, אין ידוע אם ולד היה אם לאו - תשב לזכר ולנקבה ולנדה.**

א"ר יהושע בן לוי, הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים ולד מעליא ילדן.

קושי: תנן: **אין ידוע אם ולד היה - תשב לזכר ולנקבה ולנדה.** אמאי תשב לנדה? לימא: הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים ולד מעליא ילדן!

ר' יהושע בן לוי: עברה נהר והפילה - מביאה קרבן ונאכל – הלך אחר רוב נשים כשהוחזקה עוברת	אין ידוע אם ולד היה - תשב לזכר ולנקבה ולנדה
בשלא הוחזקה עוברת	

עוד קושי: ת"ש: **בהמה שיצאה מלאה ובאה ריקנית - הבא אחריו בכור מספק.** ואמאי? הלך אחר רוב בהמות, ורוב בהמות ולד מעליא ילדן, והאי - פשוט הוא!

תירוץ: אמר רבינא: משום דאיכא למימר, רוב בהמות יולדות דבר הפוטר מבכורה, ומעוטן יולדות דבר שאינו פוטר מבכורה, וכל היולדות - מטנפות, וזו הואיל ולא טנפה - אתרע לה רובא.
קוש: אי כל היולדות מטנפות, הא - מדלא מטנפה - בכור מעליא הוא!
תיקון התירוץ: אלא אימא: רוב יולדות מטנפות, וזו הואיל ולא טנפה - אתרע לה רובא.

כי אתא רבין אמר: מתיב רבי יוסי ברבי חנינא טועה, ולא ידענא מאי תיובתא.
 מאי היא? דתניא

אשה שיצתה מלאה ובאה ריקנית, והביאה לפנינו שלשה שבועין טהורין, ועשרה שבועות אחד טמא ואחד טהור - משמשת לאור שלשים וחמש,

בית שמאי	בית הלל	רבי יוסי ברי יהודה
מטבילין אותה תשעים וחמש טבילות	שלשים וחמש	דיה לטבילה שתהא באחרונה

1 - זכר							
2 - נקבה							
3 - נקבה בזוב							
4						21	אולי נדה
5						35	
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							

הסבר הקושי: בשלמא שבוע ראשון לא משמשת - אימר יולדת זכר היא, שבוע שני - אימר יולדת נקבה היא,

שבוע שלישי - אימר יולדת נקבה בזוב היא

אלא שבוע רביעי - אף על גב דקא חזיא דם - תשמש, דהא דם טהור הוא! **לאו משום דלא אזלינן בתר רובא?** אולי הפילה רוח!

קושי על רבין: אלא מאי לא ידענא מאי תיובתא?

תירוץ - הסבר אחר לשבוע רביעי: אימר: הרחיקה לידתה.

קושי על המשך הברייתא: הך שבוע חמישי דטהור הוא תשמש!

תירוץ: הך שבוע רביעי כל יומא ויומא מספקין בסוף לידה ובתחלת נדה, ועשרין ותמניא גופיה, אימר תחלת נדה היא, ובעיא למיתב שבעה לנדתה.

עוד קושי על הברייתא: בעשרים וחד תשמש!

תירוץ: רבי שמעון היא, דאמר: **אסור לעשות כן, שמא תבא לידי ספק.**

קושי: לאורתא תשמש!

תירוץ: כשראתה בערב.

הסבר דברי בית שמאי: מטבילין אותה תשעים וחמש טבילות

• שבוע קמא מטבילין אותה בלילותא - אימר יולדת זכר היא - 7

• שבוע שני מטבילין אותה

○ בלילותא - אימר יולדת נקבה היא - 7

○ ביממא - אימר יולדת זכר בזוב היא - 7

• שבוע שלישי מטבילין לה

○ ביממא - אימר יולדת נקבה בזוב היא - 7

○ בלילותא - בייש לטעמייהו, דאמרי: **טבולת יום ארוך בעי טבילה** - 7

